

Z RÁJE DO RÁJE

JÁKOBOVSKÁ SOUŽENÍ

NEDIVTE SE NEDEJTE SE ZVIKLAT

CO JE MODERNÍ NEMUSÍ BÝT UŽITEČNÉ

JEŽÍŠ PŘIJEDE, ŘÍKÁ PÍSMO - KDY?

NEDIVTE SE NEDEJTE SE ZVIKLAT



Jde o biblickou výzvu pro všechny lidi, i pro dnešní dobu. Pán Ježíš se v Novém zákoně divil dvakrát. Podivil se nad nevěrou nazaretských, což znamenalo zářez do Jeho dosavadního působení ve své vlasti, kam se pak už nikdy nevrátil. Podruhé se Pán Ježíš podivil nad vírou pohanského setníka.

Velmi závažné a poslední upozornění je ve Zjevení 17, 8b: *„I diviti se budou bydlitelé země, ti, kterýchž jména nejsou zapsána v knize života od ustanovení světa.“*

Bydlitelé země jsou lidé, kteří jsou dobře zabydleni na této zemi a nejsou poutníci chodící po nohou a putující srdcem, aby probouzeli a

zachraňovali své rodiny a své bližní pro věčnost.

Všichni dnes víme, že v našem životě jsou věci, které volají po nápravě a spravedlnosti, po smyslu života, po probuzení a schopnosti rozlišovat mezi užitečností a neužitečností, důležitosti na čem záleží a na čem ne. Bůh, který zpytuje srdce, ví, co má Duch na mysli, když se za lidi přimlouvá a probouzí myšlení a soudnost. Ze zvráceného myšlení vycházejí zvrácené otupené myšlenky, zlé úmysly.

To, co deklasuje všechny lidi, ať si to uvědomují, či ne,... je slovo „vztekllost,“ obsažené v Bibli. Biblický slovník vysvětluje smysl

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Petr Bauer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel:0049 8031 9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
IČ:02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ660100000865795310207
BIC:KOMBCZPP

Layout: Petr Poslušný

OBSAH

- | | | |
|----|---|-------------------|
| 2 | Nedivte se nedejte se zviklat
P. ŠULÁK | ÚVODNÍK |
| 5 | Jákovovská soužení
J. KOVÁČIK | ZAMYŠLENÍ |
| 11 | Co je moderní nemusí
být užitečné
F. POSLUŠNÝ | ROZHODNUTÍ |
| 16 | Sedm zastavení II. část
P. TOMAN | SEDM
ZASTAVENÍ |
| 24 | Na zamyslenie | REDAKCE |
| 25 | Ježíš přijde, říká písmo - kdy?
F. POSLUŠNÝ | JEŽÍŠ PŘIJDE |
| 30 | Pozvání | REDAKCE |
| 31 | Reklama | |

» *Nad zvuk mnohých vod,
nad sílu vln mořských
mnohem silnější jest na
výsostech Hospodin.* «

Žalm 93,4



vzteklosti jako bláznivé chování, jako šílenství, hněv, běsnění, hloupé výbuchy, divokou vodu.

Příslaví 25, 28 Město rozbouřené beze zdi jest muž, který nemá moci nad duchem svým.“

Zlořečená prchlivost, neústupnost, hněv a zatvrdilost.

Zed' je obrazem ochrany a bezpečnosti, ale i překážkou. Zdi obou jeruzalémských chrámů byly zničeny pohany a jejich vojsky. Třetí chrám, o kterém Boží slovo píše, sestoupí z nebe a jeho stavitelem je Bůh. Zdi chrámu budou veliké a vysoké, Boží chrám bude na zemi, Bůh bude kralovat v tomto chrámu věčně se všemi, kteří budou vzkříšeni v prvním vzkříšení. Místo chrámu je místem, kde položil Pán

Ježíš svůj život pro lidstvo. Ježíš se na zemi představil, že je životem i pravdou – věrme tomu.

Boží podmínkou je přijetí Božího zákona do srdce, abychom mohli žít bez hříchu jako Pán Ježíš. Jestliže nám náš Pán říká, abychom neopouštěli milosrdenství a soud, pak to znamená, že v našem nitru nebude vzteklost, a to jak k našim bližním, tak i k našim nepřátelům. Ani nenávisť, hněv nezvládneme bez pokání.

Je-li věčný život založen na poznání, pak neodkládejme studium Božího slova, abychom se nemuseli divit... Nedejme se ničím zviklat a zbavit se jistoty. ■

P. Šulák

JÁKOBOVSKÁ SOUŽENÍ



...bezesné, bezvýchodné, plné nejistoty... Snad se podivíte, že jsem známé „Jákovovo soužení,“ dal do množného čísla. Měl jsem k tomu důvod, neboť v dějinách věřících bylo více soužení, než to, které známe – i když je neoznačujeme jako „Jákovovo.“ Vybral jsem z nich pouze některá. Jedná se o...

- a) osobní Jákovovo soužení...
- b) soužení Jeho národa v egyptském otroctví...
- c) soužení Židovského národa v říši Médoperské...
- d) soužení Božího lidu v závěru dějin...

Ke všem z nich došlo v hluboké „noční tmě,“ ve které nelze spatřit ani jedinkou „hvězdu naděje,“ jaká potěšila a povzbudila mudrce, hledající narozeného krále Židů, když vyšli z „duchovní temnoty“ Herodesova paláce! (Mt 2,7-9) Všechna soužení, zdánlivě beznadějná, o kterých bude zmínka, však Bůh velice pečlivě sledoval...

- 1. Patriarcha Jákob prožil (podstoupil) ve svém životě dvě takové noci beznaděje a soužení!**

- a) Tu první zakusil, když se po dvaceti letech služby u strýce Lábona vracel do své rodné země. Tehdy, když se jeho poslové „míru“ vrátili od jeho bratra Ezaua s nepořízenou a oznámili mu, že bratr mu jde „vstříc“ se čtyřmi sty bojovných mužů! V té chvíli se jeho srdce zachvělo strachem, neboť nezapomněl! A z tohoto důvodu odmítl přijmout zasláný dar.

Co udělat nyní v této kritické situaci? Nebylo úniku před rozhněvanými bojovníky! Snad kdyby byl sám, mohl by se zachránit – ale co ženy, děti, stáda...? V dané chvíli musel velice rychle přemýšlet... Moc času na vyřešení situace nezbývalo... Východisko se ale našlo! Jákob pochopil, co musí udělat. Zůstal přes celou noc sám – na kolenou, sám, ale se svým Bohem! Zápasil na modlitbě, jako nikdy předtím! (1M 32,24-30) A výsledek? Situace se do rána změnila. Podle scénáře – „Zítřka však může být jinak a vše se může proměnit.“

„S pláčem a v slzách se Jákob modlil k Bohu... Ve své hrozné tísně si vzpomněl na Boží zaslíbení celým svým srdcem prosil Boha o slitování... Když Jákob zápasil s andělem, navštívil Ezaua jiný nebeský posel. Ve snu užíval Ezauu celých 20 let, která Jákob strávil ve vyhnanství... a viděl ho obklopeného Božími anděly. Ezau pak řekl o snu svým vojákům a přikázal jim, aby Jákobovi neubližovali, neboť Bůh jeho otce je s ním.“

Obě strany se konečně k sobě přiblížily... Když Ezau spatřil zmrzačeného a trpícího Jákoba, běžel mu naproti, objal ho a „padl na šiji jeho, líbal ho. I plakali.“ PP 138-140/PP 196-198; angl.. Toto úžasné smíření nastrojil Bůh, který viděl Jákobovu upřímnou prosbu!

- b) V Jákobově životě nastala jiná „noc soužení“ v době, kdy mu byla doručena zpráva o tragické smrti Josefově, který byl synem jeho milované Ráchel. Když držel v rukou krví zbarvenou sukni, žalostně zvolal: „Zvěř lítá sežrala jej!“ (1M 37,33) Tehdy bylo Josefovi 17 let. Jeho srdce zmrtvělo, uzavřel se do sebe a nedal se nikým a ničím potěšit! Nevěděl, že se stal obětí podvodu svých synů a v této duševní sklíčenosti chátral celých 22 let! Jeho někdejší jiskra v očích zhasla. Stal se z něj předčasně zlomený stařec!

Přichází mi na mysl otázka: Proč se Bůh vůči němu odmlčel? Proč mu ve snu neukázal, co s Josefem je? Proč neposlal svého anděla, aby jej potěšil? Proč...proč...? Mnohdy na své PROČ nemáme odpověď! Ani Jákob si neuměl vysvětlit, proč Bůh na cestě Josefa neochránil... Sice Josef, když byl v Egyptě mocným mužem, mohl podat zprávu, že se nalézá v Egyptě, ale nedal o sobě nic znát! Přesto určitou „šifrovanou“ zprávu svému otci po svých bratřích, v podobě vrácených peněz a doptávání se po Benjamínovi poslal, ale on jí neporozuměl! (1M 42,16) Tato Jákobova „noc utrpení“ nakonec skončila, i když trvala tak dlouho!

2. Temná noc Jákobových potomků v Egyptě...

Tento lid, který faraon pozval do Egypta, byl po Josefově smrti a změnách na trůnu byl uvržen do krutého otroctví. Ocitl se v zoufalé situaci; následovala fyzická likvidace narozených hebrejských chlapců a tvrdá nesnesitelná práce, kdy nebyli schopni splnit ani denní normy při výrobě cihel. Vyčerpáním klesali jak na duchu, tak i na těle. Začínali pochybovat, zda se naplní příslib Jákoba i Josefa o vyvedení z Egypta do země, která jim byla zaslíbena. (1M 50,24) Ubití na duchu a udření, nebyli schopni uslyšet Mojžíše, že nastal čas jejich vysvobození! (2M 6,9) Zdálo se jim, že Bůh jejich náрек neslyší. Proč Bůh otálel a čekal? Měl pro to důvod?

„Hebrejové očekávali, že získají svobodu bez jakékoliv zkoušky své víry a bez jakéhokoliv utrpení nebo protivenství. Nebyli doposud na svobodu připraveni. Měli malou víru v Boha a nebyli ochotní trpělivě snášet všechny své starosti do doby, než je Jahve uzná za hodné, svého zásahu. Mnozí chtěli raději zůstat v otroctví, než čelit nesnázím, s nimiž bude spojeno přestěhování do cizí země. Někteří si osvojili zvyky Egyptanů natolik, že by raději zůstali v Egyptě. Proto je Jahve nevysvobodil při prvním projevu své moci před faraonem...! PP 187.188; PP 160 angl. (Pozn.: Nejsme jim i my v mnohém podobní???)

Bůh nedělá nic unáhleně! Má svůj čas, kterým se řídí... Od Mojžíšovy první návštěvy u faraona, se otrokářům čas milosti, den za dnem nelítostně zkracoval, dokud farao nepřistoupil na Bohem předložené podmínky. Když kapituloval pod tlakem pohrom, které dopadaly na Egypt – tehdy nastal čas, aby Hebrejci dali Egyptanům „DOBROU NOC!“

Je zvláštní, že právě o „půlnoci“ skončila „noc soužení“ Jákobových potomků! Právě tehdy se naplnil čas, prorocký čas, a „vyšla všecka vojska Jahve ze země Egyptské!“ (2M 12,29-31.41)

3. Krutá „noc“ Židů v Médopersii

Smutné dni „Jákobova soužení“ dopadly zdánlivě nečekaně na židovský lid v době královny Ester! Jenže Satan, který vždy osnoval pronásledování, se připravoval ke svému útoku na bezbranný Jákobův lid i nyní... Svého oddaného pomocníka našel v osobě jednoho z knížat Ahasvera...

Aman, příjmením AGAGSKÝ, prozrazuje čtenářům Bible, že pochází ze starobylého národa Amalechtů, odvěkých nepřátel Izraelců, a to už krátce po vyjití z Egypta. (2M 17, 8-11)

Jedno známe rčení říká, že „když někdo chce psa bít, hůl si vždy najde.“ A tu „hůl“ si našel i Aman, aby mohl odplatit, a pomstít se Izraelcům, kteří kdysi jeho národ porazili. Záminkou se stal Žid Mardocheus, sedící v královské bráně. Když Aman touto branou vcházel do královského paláce, Mardocheus, jako pravověrný Žid, se před ním nepostavil a neklaněl se mu.

Z tohoto důvodu na králi Asverovi lstivě vymámil zákon, o vyvraždění všech židů v jeho království. Obvinil je, že nectí královské zákony a jsou pro říši nebezpeční! Král jej pověřil plnou mocí, aniž si prověřil, co to vůbec je za lid. Plošná likvidace byla písemně oznámena do všech 127 zemí Asverovy říše. Den likvidace byl přesně určen. Vše se dělo v tajnosti! (Est 3, 13-15)

O plánu se však dozvěděl nejen Mardocheus, ale i jeho lid. Bezvýhodná situace je proto dohnala k pláči, půstu, pokořování se a k modlitbám! (Est 4,3) Ester ovšem o ničem nevěděla... Když Mardocheus procházel městem, plakal a naříkal zármutkem v sevření ducha... Ester doposud žijící „v závětrí“ zahlédla z okna strýce chodícího městem. Vyslala za ním svého služebníka, aby zjistila, co se děje. Když se komorník vrátil, sdělil

jí otřesnou zprávu a současně jí dal instrukce, pro záchranu její i celého národa. Ester pak vše zařídila. Jelikož čas plynul, bylo třeba jednat velice rychle!

Bůh, který nikdy nespí a nikdy nepřichází pozdě, nedal spát ani králi Asverovi. To proto, aby se král dozvěděl, kdo mu chránil život – že zachráncem byl právě Mardocheus, pocházející z národa, který Aman chtěl zlikvidovat! Úžasné – jeden se stal zachráncem pro mnohé! Nepřipomíná vám to jiný, novozákonní příběh? (Ř 5, 18. 19)

Po této události se Mardocheovi dostalo bohaté odměny, o které píše kniha Ester. Aman byl sesazen, byl oběšen a Mardocheus se stal ctěným mužem v království. Byly rozeslány nové instrukce do celé říše, které připravil právě Mardocheus a Židům bylo dáno povolení, že se mohou bránit, když budou napadeni. Zármutek u Židů se změnil v radost, veselili se... (Est 9, 20-32)

4. Lid ostatků v Jákobově soužení

Víte, odkud se do našeho adventistického slovníku dostal výraz „Jákobovo soužení?“ Zdánlivě – na první pohled – pochází od Jákoba, zápasícího uprostřed noci s pomyslným nepřítelem u potoka Jabok. Má ale jiný původ. Vychází z proroctví Jeremiáše, jemuž Bůh ve vidění ukázal hrůzy, které stihnou Izrael a Judu pro jejich nepravosti, kterých se jako Boží lid dopouštěli vůči svému Bohu. (Jr 30, 1-8) Dobře se na tato slova podívejte!

Poselství bylo tlumočeno obrazně, symbolikou o porodních bolestech, které ovšem nepostihly tentokrát ženu, ale muže! To se přece vymyká normálu! Takový bude den soudu a soužení – mimořádně hrozný!

Takové – mimořádné – soužení čeká na Boží lid! Proč? Při nejmenším ze dvou důvodů:

(a) jako očistný proces zbavující nás hříšných návyků, světáckostí, které na nás lpí.

- (b) aby se ukázala věrnost svaté Sobotě, když se všechny nepřátelské moci spiknou proti těm, kdo ji budou ctít i přes nařízení, která budou vydána ze strany papežství a jeho spojenců.

Ježíš se o tomto soužení – i když nepoužil přívlastku „Jákobovo“ – zmínil u Matouše 24, 21 jako o soužení, které nemá v dějinách obdoby – a rovněž uvedl, že se nikdy více nezopakuje! Mluví o něm i Daniel 12, 1 a podobně se o něm dočteme i ve Zj 12, 17 a 13, 15-18.

„Nařízení, které bude nakonec vydáno proti ostatku lidu Božího, bude velmi podobné nařízení, jež vydal Asver proti Židům. V malém houfu věřících, kteří zachovávají Sobotu, vidí dnes nepřátele pravé církve Mardochea v bráně... Satan vyvolá rozhořčení proti menšině, která odmítá přijmout světské zvyklosti a tradice... Spiknou se proti němu vládcové, ba i kazatelé a členové církve...“ PK 397/PP 606 ang.

Přestože noc Jákobova soužení bude velice těžká a krutá, nebude ji možné přirovnat k soužení, kterým procházel Pán Ježíš, jako Syn člověka!

U Jeremiáše 30, 7 je dáno zaslíbení všem, kdo budou tímto soužením procházet: „Ale jakýkoli čas jest soužení (tísňe) Jákobova, předci z něho bude vysvobozen.“

Závěr – Sečteno a podtrženo

V článku, který jste právě přečetli, jsme nahlédli do zážitků těch, kteří se dostali ve svém životě do situací, které můžeme označit jako „Jákobovo soužení.“ Soužení, které bude podobné jako za doby Ester, se nezadržitelně blíží!

Tím jsem ovšem nevyčerpal všechny události, o kterých bychom mohli říci, že mají taktéž trpkou Jákobovskou „příchuť“ o tom by mohli svědčit, husité, hugenoti, valdenští, mor. bratři... A i o mnoha dalších mají andělé vedeny překrásné záznamy (Zj 7, 8-17) Ty ukrývají množství slz... Kdo bude k tomuto seznamu připojen? Zj 6, 9-11 ■

J. Kováčik

CO JE MODERNÍ NEMUSÍ BÝT UŽITEČNÉ

Nemusíte s takovým názorem na první pohled souhlasit, ale můžete alespoň pouvažovat, zda na něm přece jenom není něco, o čem stojí za to, popřemýšlet po přečtení tohoto článku. Je dokonce možné, že změníte svůj úsudek a dojdete k jinému závěru. Máte přece svobodnou vůli se rozhodovat, ať bude vaše rozhodnutí jakékoli.

Rozum slouží k posuzování prospěšnosti

Proto bychom měli zodpovědně používat rozum, než se pro cokoli rozhodneme, protože když v některých případech, zjistíme, že jsme se pro něco nerozhodli správně, není možná už žádná náprava. Naštěstí takových případů není zase mnoho, ale jsou.

Budete-li mít tu trpělivost a dočtete-li článek celý, možná se váš názor změní. Nezmění-li se, a váš názor bude stále stejný, nemůžu nic dělat, ale pomoci vám také nemohu. Protože, jak říká staré přísloví, „každý sám je strůjce svého štěstí.“ A další část svého života musí chtít nechtě nést stigma své nerozváženosti „na svém těle.“

Vrátíme-li se k myšlence v nadpisu článku, musíme uznat, že mnohé moderní objevy, a to zvláště v oblasti techniky, udělaly život snazší a pohodlnější, nejen proto, že ušetřily lidem mnoho namáhavé práce, ale i čas, který mohli věnovat jiným povinnostem. Kolik času a námahy stálo jenom cestování



z místa na místo. A nemuselo to být daleko, stačilo jenom do města vzdáleného 10 – 15 km. Pěšky to mohlo trvat celý půlden, nebo skoro celý den. Technické poznání, které lidstvo udělalo, život ulehčilo a zrychlilo.auta, vlaky, letedla, to všechno je moderní a užitečné. Mohl bych jmenovat i jiné věci, například automatické pračky. Sám jsem byl svědkem toho, jak byla maminka vždycky „vyřízená“ a zničená, když v neckách na valše každý kus prádla musela mnohokrát vyvalchovat. Tak se dříve doma pralo. Dnes si to mnohé ženy nedovedou ani představit. I v této věci byla modernizace pro člověka užitečná a prospěšná.

Jsou ale i věci moderní, které nejsou přínosem

Ptáte se které? Není smyslem tohoto článku je vypočítávat, ale spíše zdravým rozumem jejich vliv na život omezit, lépe však zcela vyloučit. Už vidím, jak se ptáte, které věci to jsou. Vy sami jistě mnohé z nich znáte, aniž bych je jmenoval. Když jsem zmínil jednu dvě věci z těch, co jsou užitečné, budu jmenovat i některé z těch neužitečných, nebo dokonce škodlivých. V poslední době to mohou být poznatky v oblasti chemie, v podobě výroby drog, rozšířené to zálibě mnoha lidí, kteří je



užívají ať už z jakékoli příčiny nebo důvodu. To je opravdová „metla“ lidstva a důsledek moderních poznatků známých dříve jen úzkému okruhu odborníků, kteří toho nezneužívali, protože drogy farmaceutičtí specialisté vyráběli, jako léčiva v omezené míře. Dnes je vyrábí už kdekdo, pro peníze a ke škodě společnosti. Škody jsou

obrovské a resocializace drogově závislých je v některých případech sotva možná. Tak to vypadá ze všeobecného pohledu na některé „neužitečnosti“ rozšířeného moderního poznání. Křesťanský pohled na drogy byl znám dokonce daleko dříve, než se jejich užívání masově rozšířilo. Biblická kniha moudrosti **-Přísloví-** přináší varování v souvislosti s alkoholem, který považuje za stejné zlo jako drogy a závislost na nich. Ve 23. kapitole o tom kniha Přísloví podává zprávu od verše 29. do konce kapitoly.

Užívání drog a závislosti na nich to jsou dvě skutečnosti, kterých je možné se za „příznivých okolností“ zbavit, teoreticky. Praxe bývá ale obtížnější. Teoreticky to možné je, ale je podmíněno přísnými podmínkami. Je tu ale ještě jedna moderní „záliba.“ Tady je náprava prakticky nemožná. V závěru se o tom zvláště zmíníme. Tato „záliba“ nijak zvláště člověka neomezuje a nepůsobí tělesné problémy, zato je téměř nemožné se této „ozdoby“ zbavit.

Tetování

V poslední době jev velmi rozšířený. Bylo to vždycky, říkají lidé. Ano, bylo. Muži tak chodívali vždycky „zkrášlení“, ale ženy? To nebyl častý jev. Zato dnes je to běžné i u žen, a to dokonce i u žen velmi hezkých a obdařených přirozenou krásou a nevšedním šarmem. Takové nepotřebují na sebe upozorňovat různými „uměleckými výtvy.“ Naopak jim to jejich přirozenou krásu a šarm ubírá a poškozuje. Mnohé si ale ani neuvědomují, že tetování je nenapravitelně, celoživotně změnil. Proto je v podobných případech zvláště důležité zodpovědně používat zdravý rozum, pokud ještě taková osoba vůbec nějaký má. Jsou i případy, zvláště mezi muži, že si nechávají potetovat celou viditelnou část těla a obličeje. Někdy dokonce bývá identifikace takového člověka problematická. Nepátral jsem, jak jsou na tom takoví lidé z pohledu úřadů, které vydávají identifikační osobní doklady. Víím ale, že pro člověka se zdravým rozumem to normální není. V některých případech, kdy potetování nějakým zvláštním způsobem zdravého rozumu nabudou, a chtějí se těchto moderností zbavit, to beze zbytku nejde. I když nové metody mnohé umožňují, v těchto případech kůže nebo dokonce pleť už nikdy nebude, jako dřív. Nehledě k tomu, že je to velmi drahé. V poslední době jsem se setkal s několika případy, byly z křesťanského prostředí, kdy jsem byl dotazován, jaký je křesťanský pohled na



takovou záležitost. O společenském a sociálním dopadu už jsem se zmínil. V několika případech bylo poukazováno na to, že není správné, když lidé, takto „zkrášlení“ vystupují a mluví na veřejnosti. Neznám takový případ a nemohu ho tedy posuzovat, k tomu jsou ustanoveni místní příslušní činitelé té které církve a pro posuzování by jim měly posloužit interní směrnice a zejména Písmo – Bible. No, a co tom říká Bible, chtěli vědět dále. Přiznám se, že jsem byl trochu na rozpacích, protože jsem nevěděl, co může stát v pozadí takové otázky. Jedno jsem ale věděl docela jistě. V Bibli se výraz „tetování“ nevyskytuje. Alespoň v překladech sto a více let nazpět. Brzo o tom bude řeč, když vydržíte malou chvíli. Slíbil jsem, že se na tento problém podívám a potom budu moci dát přesnější odpověď. Doma jsem pak prohlédl všechny možné překlady i cizojazyčné a našel jsem jedno jediné místo v Písmu, které o tom mluví, ale jen v překladech ne starších než třicet let. V jednom překladu jsem našel velmi blízký výraz, který je téměř ve všech českých a mnoha cizojazyčných překladech dnes běžně překládán českým ekvivalentem „**tetování**.“ Tento překlad Starého zákona pořídil *Vladimír Šrámek* a byl vydán už v roce 1947. A tam se říká: *„Nedrásejte si tělo pro mrtvého a **nedělejte si na sobě znamení!**“* Obě slovesa znamenají v hebrejštině **řezání**. Hebrejských výrazů pro „řezání“ je asi sedm, ale hebrejský jazyk má pro každý slovesný druh jiné slovo. Všechny jsou překládány českým **řezati** kromě jednoho, a to je výraz, který později překladatelé přeložili jako **tetování**, v původním jazyce má význam **vpichování**. Je ale třeba poznamenat, že Šrámek nebyl svým zaměřením biblickým lingvistou, ale byl to znalec kulturního prostředí, se zaměřením na staré jazyky, z nichž několik ovládal. Psal scénáře ke starým antickým a předantickým divadelním hrám. Přeložil několik knih Starého zákona do češtiny. Nyní k tomu co asi bude nejvíce zajímat ty, kdo vydrželi. Když zkoumáme Starý zákon a v něm mnohá nařízení, která byla dána Izraeli ve snaze ochránit národ před mnoha „moderními“ výtopy jejich doby, najdeme tam také jedno místo, které je před tímto fenoménem varuje. To je zaznamenáno v **3M 19, 28**. **„Nad mrtvým pak nebudete řezati těla svého, a žádného znamení vyrytého na sobě neučiníte. Já jsem Hospodin.**

Když se podíváte do některého z překladů posledních *třiceti let*, zjistíte, že téměř ve všech, ať protestantských, katolických či ekumenických

překladech se tento verš čte takto: „*Nebudete svá těla zjizvovat pro mrtvého ani si dělat nějaké tetování.*“ Také v novějších cizojazyčných překladech (např. německém apod.), je užito stejného slova „*tetování-keine Tätowierungen!*“

Proč bylo takové nařízení dáno Božímu lidu před více jak 3500 lety? Proto, že se kolem národa, který si vyvolil Hospodin, Stvořitel, vyskytovali lidé, kteří uctívali všechno možné, jen ne živého Boha – Stvořitele. Uctívali všechny možné i nemožné artefakty – umělé výtvořiny lidských rukou, aby demonstrovali, jak si představují svého boha. Aby se toho lid, který si vybral Bůh, za svůj vyvolený národ vyvaroval, dostal tento příkaz:

„Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu složit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh.“

To platilo pro všechny lidi, nejen pro lid, který si zvolil Bůh Stvořitel, a platí to i dnes. Lid, který si tehdy vyvolil Bůh, měl se s Božím záměrem seznamovat, aby se takových věcí vyvaroval. Tak chtěl Stvořitel všechny lidi pojmout do své přízně, protože všichni jsou dílo jeho rukou.

Své bohy si dělali pohané, (to pojmenování pochází z latinského *paganus* – *venkovan*) uznávající hodně bohů, na rozdíl od Židů a křesťanů. Co dělali pohané při oslavách svých božstev o tom je zpráva v 1Kr 18, 28. Ctitelé živého Boha, ať Židé, nebo křesťané podobné výstřednosti dělat nemají.

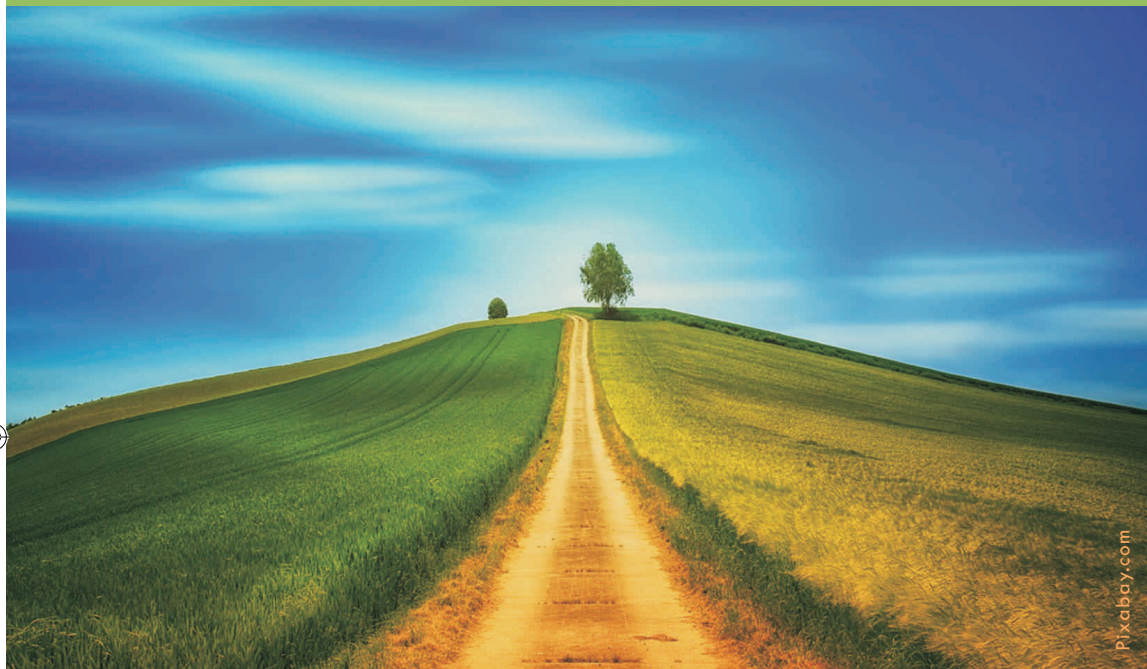
Zbývá snad odpovědět na otázku, jak pohlížet na člověka, který z neuvážlivosti se nechal podobným způsobem, jaký jsme sledovali, poznamenat a později se stal opravdovým ctitelem Boha Stvořitele. Nezbyvá asi nic jiného, než se na něho dívat tak, jako na kanibala z pralesa v Indonésii, kterému misionáři přinesli evangelium se vším všudy, a on zanechal svého způsobu života a stal se novým člověkem. Takovou záležitost ale nepřisluší posuzovat člověku, byť křesťanu. Můžeme pouze konstatovat, jak je důležité si každé jednání rozvážně zodpovědně a racionálně rozmyslet. ■

F. Poslušný

SEDM ZASTAVENÍ

II. část

Pavel Toman



JEŽÍŠ KRISTUS – GOLGOTA

Nejvznešenější téma, nejčistší. V žádném případě není možné mluvit o této události bez Ducha Božího. Jen Duch svatý nám může pomoci přiblížit se ke kříži Golgoty, a k drahé a svaté oběti.

Golgota – neuvěřitelná skutečnost. A přece je to pravda! Neuvěřitelná a nepochopitelná láska našeho Boha, Ježíše Krista a Ducha svatého. A přesto je to pravda, že Bůh v Ježíši Kristu zemřel pro hříšného člověka. Přečteme si dva verše z Božího slova.

Jan 1,29:

Z RÁJE
DO RÁJE 3.2018

„Druhého pak dne uzřel Jan Ježíše, an jde k němu. I dí: Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.“

Jan 19,30:

„A když okusil Ježíš octa, řekl: Dokonáno jest. A nakloniv hlavy, ducha Otcí poručil.“

Jistě, to všechno je pravda, ale stalo se to téměř před 2000 roky. Potřebujeme se do těchto dnů vžít. Co nám Pán Ježíš chce říci dnes? Nepromluví k nám z jesliček, není tam. Nepromluví k nám z kříže. Ani zde není. Narození, život Ježíše Krista, i Jeho smrt. To má pro nás podstatný význam i do těchto závěrečných rozhodujících a osudových dnů. Co nám dnes chce říci tento Bůh? Přečteme si to.

Jan 12,32:

„A já budu-li povýšen od země, všechny potáhnu k sobě.“

Následující verš nám říká, že Pán Ježíš mluví o své smrti. Ale je zde slovo: „všecky.“ Vždyť ale ne všichni přijali Ježíše Krista jako Beránka Božího, svého Spasitele. Jsou zde tedy dvě skupiny lidí:

Jedni, kteří přijali Ježíše Krista, aby i oni zemřeli hříchu.

A druzí, kteří nepřijali Ježíše Krista, a hřích na nich zůstává.

Dobře, ale co nám to má co říci dnes? K situaci ve světě a k našemu postavení ve světě? Jak problém hříchu a jeho následků. Jak se zbavit hříchu. A to je dnes problém, břemeno a nesnesitelná zátěž těch, na kterých hřích zůstal.

Jak to vyřeší, jak se hříchu a jeho následků „zbaví.“?

Na to najdeme odpověď v ráji: Eva neposlechla Boha, poslechla satana – a byl zde hřích. A nabízí se odpověď: Za to může had.

Adam dal na slova Evy místo, aby poslouchal Boha – a byl zde hřích. A hned následuje Adamova odpověď: Za to může moje žena.

V obou případech jeden ani druhý, nechce nechat tíhu hříchu na sobě, protože v konečném důsledku hřích každého člověka zničí. Tím jsme se dostali do našich dnů, protože toto všechno se odehrává i v našich dnech. Zjevení 13. kapitola, hovoří o dvou spojencích, o dvou šelmách, které vystoupí v závěrečných událostech. Je to katolická církev – a protestantská Amerika, USA. – Dramaticky narůstají katastrofy. Amerika tato kdysi svobodná země, která byla útočištěm věrných následovníků Ježíše Krista, pošlapala všechno, čím se kdysi vyznačovala. Zapřela všechno, co ji učinilo velikou. Nyní vidí svoji velikost v moci, v síle a

v převaze. Přichází stále větší pohromy, pro její nevyznané hříchy. A lidé hledají viníka. Kdo za to může? A satan jim napoví: Ta malá skupina lidí, která světlí sedmý den!

A nyní k tomu, co jsme četli v biblických verších a slovech Božího proroka. Přečteme si tyto verše, slova naléhavé výzvy, slova Ježíše Krista pro poslední dny, dříve než přijde ve své slávě. Jsou odpovědi na otázku učedníků: Pane Ježíši, kdy to bude, a co tomu bude předcházet? Na konci této kapitoly čteme slova.

Mar 13,33-37:

„Vizte, bděte, modlete se; nebo nevíte, kdy bude ten čas.

Jako člověk, kterýž daleko odešel, opustiv dům svůj, a poručil služebníkům svým vladařství, a jednomu každému práci jeho, vrátnému přikázal, aby bděl.

Protož bděte; nebo nevíte, kdy Pán domu přijde, u večer-li, čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili ráno.

Aby snad přišel nenadále, nenalezl vás, a vy spíte.

A což vám pravím, všem pravím: Bděte.“

Máme dávat pozor, hledět vírou vpřed a s vírou se modlit. Nyní si přečteme, co k tomu říká Boží prorok. MS 40, 1897:

„Po té, co mluvil o konci světa se Ježíš vrací k Jeruzalému, městu plnému pýchy a nadutosti, které o sobě prohlašuje: „Sedím jako královna, pláče neuzřím.“ Když jeho prorocké oko spočinulo na Jeruzalému, věděl, že tak, jak toto město bude vydáno zkáze, tak bude odsouzen i celý svět ke svému zániku. Scény, které se odehrály při zkáze Jeruzaléma, se zopakují ve velkém a hrozném dni Páně, jen ještě strašlivějším způsobem.“

Svět je odsouzen ke svému zániku. Víme o tom, protože jsme v církvi, která má toto poselství. Jsme vyzýváni k modlitbám, k bdělosti, k oddělení se a k životu víry. Čteme další slova Božího proroka.

„Lidé jsou ukolébáni uspáváni v osudnou bezstarostnost, aby byli probuzeni teprve až vylitím Božího hněvu.“ (Nemohl jsem přesně najít, kde je tento citát zaznamenán.) Ale nevádí, to, co je zde napsáno, je skutečnost (a my, členové CASD nejsme z tohoto úsilí satana vyjmuti). Budeme číst další slova. GC 620-621:

„Satan svádí lidi k tomu, aby uvěřili, že Bůh přehlédne jejich nevěru. Čím větší zbožnost se od nich požaduje a čím významnější je jejich postavení,

jež zastávají, tím větší zodpovědnost za své chování mají v Božích očích, a tím jistější je vítězství jejich arcinepřítelů. Ti, kteří přípravu na den Boží odkládají, nebudou moci ji vykonat v čase soužení, nebo kdykoli později. Jejich případ je beznadějný.“

GC 630 631 :

„Konec přijde rychleji, než lidé budou čekat.“

Někteří mohou říci: To jsou texty vytržené ze souvislosti. Vůbec ne. Jsme pořád v jedné kapitole. Stále mluvíme o téže zkušenosti Božího lidu a tlaku, pod kterým (je), se nachází. Boží církev je ukolébávána v bezstarostném spánku. Skutečnost dnešních dnů tomu dává za pravdu. Čtěme dál.

GC 594 :

„Události spojené se závěrem zkušební lhůty a dílem přípravy na čas soužení, jsou jasně ukázány. Lidé však nemají žádné větší povědomí o těchto důležitých pravdách, tak jakoby je nikdy neslyšeli. Satan je na strážní, aby odstranil vše, co by je mohlo učinit moudrými ke spasení a aby je čas soužení zastihl nepřipravené.“

Hovoří se zde o lidech ze světa? Nebo o nás věřících?

Komu jsou tyto závěrečné pravdy určeny? Nám! Jsou zapsány v díle Ducha proroctví, ve Svědectvích pro církev!

„... Nemají žádného povědomí...“ Protože tato Svědectví nechtou. Ignorují, je či se jim dokonce protíví.

„Satan je na strážní.“ Má je ve své moci. Budeme číst poslední citát Božího proroka, který je určen nám, Božímu lidu, a to pro tyto dny, a dny, které jsou před námi.

GC 630-631:

„Boží lid musí vypít pohár až do dna. Právě prodlení, které jim působí soužení, je nejlepším vyslyšením jejich modliteb, aby se naučili čekat ve víře.“

Poslední cesta, poslední hodiny Ježíše Krista na vrch Golgoty – Obět smíření, Beránek Boží umírající pro hříchy lidí.

Poslední cesta, poslední úsek cesty na vrchol hory víry. Poslední hodiny čekání na této zemi, než Pán Ježíš se pro svůj lid navrátí. – A hledá se obětní beránek, na kterého se všechny ty hrůzy svalí: „Ti za to mohou.“

POSLEDNÍ GENERACE – DUCHOVNÍ IZRAEL

Nejprve si přečteme biblické verše. Ty nás přivedou k těm, kteří žijí v poslední generaci. Je to poslední poselství pro dvě skupiny lidí. V jedné skupině se nacházejí ti, kteří jsou na straně Ježíše Krista, a v té druhé ti, kteří se stali satanovými zajatci.

Řím 9,6:

„Avšak nemůže zmařeno být slovo Boží. Nebo ne všichni, kteříž jsou z Izraele, Izraelští jsou.“

At' věříme, nebo nevěříme, at' dobře jednáme, či zle, a vírou žijeme, anebo ji jen ve své mysli nosíme, at' adventisty sedmého dne, anebo jen lidé, kteří také věří a také čekají, a chtějí být spaseni, my všichni se postavíme před soudnou stolicí Kristovou. Náš život je a bude svědectvím, o tom, jak věříme. A o Laodicee se píše:

Mat 7,21:

„Ne každý, kdož mi říká Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale ten, kdož činí vůli Otce mého, kterýž v nebesích jest.“

Vyznání nestačí. Být členem některé církve, to také nestačí. A ani jakékoliv snažení a jakákoliv horlivá činnost, nestačí. Nic nestačí k tomu, jestliže ty i já neuskutečňujeme Boží vůli ve svém životě. A vůle Boží je nám předložena v trojandělském poselství. Jen zde a, tak, tomu bylo vždycky, je naše záchrana. V době Noé nebyl, a nemohl být nikdo z lidí zachráněn jinak, než skrze Jeho poselství. Tak tomu bude i v těchto dnech.

K těmto dvěma textům z Božího slova přečtu několik slov z BÚ 2/2011, strana 88:

„Celé křesťanství je o Ježíši, ale ne o Ježíši vytrženém ze souvislosti. Stojí na tom, co pro nás jako pro padlé lidstvo udělala a dělá svým životem, svou smrtí a svou velekněžskou službou.“

Toto je velmi vzácný citát.

Základ křesťanství je Ježíš Kristus. On je úhelným kamenem. (Iz 28,16)

Dále čteme:

Ne o Ježíši vytrženém. To znamená, že musím hledat Ježíše Krista tam, kde je. Ne tam, kde není.

Na tom stojí celé křesťanství. Otázkou se potom dostáváme i k odpovědi. Na čem stojí křesťanství?

Na tom, co pro nás Pán Ježíš udělal svým životem a svou smrtí – a svou velekněžskou službou. Tím docházíme k pravdě těchto dnů, – spasitelné pravdě v poselství třetího anděla o ospravedlnění z víry.

Budeme číst dál, další verše nám to hlouběji, přesně a zodpovědně ukáží a přiblíží.

Řím 8,14:

„Nebo kteříkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží.“

A zde máme odpověď na to, proč poselství o ospravedlnění z víry nebylo přijato v roce 1888 na Generální konferenci v Minneapolis, tlumočené bratrem Jonesem a bratrem Waggonerem. Duch svatý se mocně zastával jejich svědectví, a navíc, když Boží prorok stál na straně těchto bratří. Proč se protivili Duchu svatému a Božím proroku. Proč toto poselství nepřijali?

2 Pt 1,10:

„Protož raději, bratří, snažte se povolání a vyvolení své upevňovat; nebo to činíce, nepadnete nikdy.“

Zde je rada a výzva. Všichni, jak v této církvi jsme, jsme byli povoláni k přijetí Ježíše Krista a slov Jeho Pravdy, a toho, co pro nás udělal na kříži Golgoty. Ale zde naše cesta víry v křesťanství nekončí. Četli jsme, co pro nás dělá svou velekněžskou službou. To nás znovu zavádí do svatyně svatých a k poselství tří andělů.

A zde začínáme s Bohem, Duchem svatým pracovat na svém vyvolení.

Když to budeme dělat, nikdy nepadneme! Dále čteme:

Žid 3,1:

„A proto bratří svatí, povolání nebeského účastníci, spatřující apoštola a nejvyššího kněze vyznání našeho Krista Ježíše.“

Tři slova – tři přijetí: Bratří, jste svatí, jste pro Boha oddělení a Jím posvěceni.

Stali jste se účastníky božské přirozenosti.

Takto se Ježíš Kristus stal vaším veleknězem.

Ef 4,15:

„Jedno jest tělo, a jeden Duch, jakož i povolání v jedné naději povolání svého.“

Jako Ježíš Kristus byl za jedno se svým nebeským Otcem, tak vy jste zajedno se svým nebeským Pánem – žijete v blahoslavené naději.

Zj 7,2.3:

„A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečeť Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jímž dáno je, aby škodili zemi i moři.

„Řka: Neškod'te zemi, ani moři, ani stromům, dokud nezaznamenáme služebníků Boha svého na čelech jejich.“

Nyní přichází ten dramatický okamžik země a všech obyvatel této planety Země. Andělům je dán příkaz k rozvázání všech živlů, aby pustošili zemi a za nevěru a bezbožnost stíhali obyvatele této planety. Boží služebníci nesou pečeť živého Boha na svých čelech.

Zj 22,11:

„Kdo škodí, škod' ještě; a kdo smrdí, smrd' ještě; a kdo je spravedlivý, ospravedlní se ještě; a svatý posvět' se ještě.“

Tento verš a následující verše potvrzují tuto pravdu. Tento verš je ozvěnou, odpovědí na hlas třetího anděla.

Fil 1,6:

„Jist jsa tím, že ten, kterýž začal ve vás dílo dobré, dokoná až do dne Ježíše Krista.“

Těmito slovy jsme ujištěni o díle Ducha svatého v našich životech, a to až do slavného návratu Pána Ježíše Krista.

Iz 58,1:

„Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého, a oznam lidu mému převrácenost jejich a domu Jákobovu hříchy jejich.“

Tento verš proroka Izaiáše nám jednoznačně říká, že toto poselství je pravdou a skutečností těchto dnů.

Hlas třetího anděla. Boží lid je zapečetěn. Je to poselství rozdělení. Je to vítězné poselství o vítězném lidu, poselství, které vyvolá Boží lid z Babylona v době ukončující se milosti pro svět v moci a síle Ducha svatého. Je to čas slavné chvíle ze Zj 18,1:

„... anděla sestupujícího s nebe, majícího moc velikou, a země byla osvěcena od slávy jeho.“

ZÁVĚR

NOVÁ ZEMĚ – NÁŠ DOMOV

Sedm zastavení, to poslední nás čeká. Je věčné a jisté. Bůh už jej nikdy od nás neoddá. Jdeme vstříc jeho uskutečnění. Pravda o této víře a jejím naplnění se nikdy nezmění. Jen do stále nové krásy, ve stále novou nádheru se bude rozvíjet, až se stane skutečností: „... *co oko nevidělo, co lidské ucho neslyšelo, co na lidskou mysl nikdy nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kteříž Jej milují.*“

Věřící lidé milující Boha, kterým je dáno takové poselství, (Zj 14,6-12) mají svatou povinnost, žít pro jeho uskutečnění.

Věřící lidé milující Boha, kteří mají takové zaslíbení, (Zj 3,21) mají svatou povinnost žít pro naplnění tohoto zaslíbení.

Věřící lidé milující Boha, kteří vyznávají Ježíše Krista, milují Jej, chválí i oslavují Božího Syna, mají svatou povinnost žít pro naplnění přání Pána Ježíše. Mluvit a nežít je trestuhodné a odsouzeníhodné.

Ztotožnili jsme se s přáním Pána Ježíše. Přečteme si toto přání vyslovené v posledních hodinách Jeho života, kdy umírá pro nás a vyslovuje pro nás své přání.

Jan 17,24:

„Otče, které jsi mi dal, chci, kdež jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kterouž mi dal; neboť jsi mne miloval před ustanovením světa.“

Jestliže jsme věřícími lidmi, takoví, jací máme být, pak jsou slova Ježíše Krista skutečností našeho života. Tuto práci končím slovy z

Mat 6,33:

„Ale hleďte nejprve království Božího a spravedlnosti Jeho, a toto vše bude vám přidáno.“ ■

Na zamyslenie

Vsúčasnosti je veľa problémov s bezohľadnosťou, no ešte viac s predstieranou ohľaduplnosťou. Čo je predstieraná ohľaduplnosť? Keď sa snažím navonok správať opatrne, aby som nevybuchol, a pritom vnútorne sa hnevám. Keď sa zastávam niekoho, kto nie je v práve. Keď sa prejavmi ohľaduplnosti snažím získať obdiv či priazeň iných.

Som ohľaduplný? Je moja ohľaduplnosť na pravom mieste? „Ale múdrosť zhora je ponajprv čistotná, potom pokojná, prívetivá, povolná, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nepochybujúca a nepokrytecká.“ (Jak 3,17)

Ako prijímame pravdu vo svojom živote? Pokiaľ nás pravda

nenapomína, tak dobre. A ako prijímame nepravdu? Tu už odpoveď nie je taká jednoznačná. Lži sa nám nepáčia, dokonca aj milosrdná lož má krátke nohy. Hovoriť pravdu a hovoriť pravdu v láske, nie je vždy to isté. Aj nepríjemné skutočnosti dokážeme lepšie prijať od človeka, ktorý sa k nám správa láskavo. Povedať niekomu pravdu v láske, nie je to ulaviť si, všetko zo seba vysypať, otočiť sa a odísť, a ten komu je to určené, nech s tým zápasí sám. Hriech je potrebné nazvať pravým menom, aby sme pomohli tomu, koho sa to týka. Zvykajme si hovoriť pravdu, pretože nič nepravdivé pred Pánom Bohom neobstojí.

Prajem vám krásny deň v Božej prítomnosti. ■



JEŽÍŠ PŘIJDE, ŘÍKÁ PÍSMO - KDY?

Odpověď na takovou otázku mají někteří jasnou, jiní méně jasnou a ještě jiní jednoduše nevědí. V těchto třech skupinách jsou zahrnuti všichni, kteří věří ve skutečný Ježíšův příchod na tuto zem a mají jakousi vlastní představu.

Potom je ještě jiná skupina, čtvrtá, která si s tímto tématem, lidově řečeno, „hlavu neláme.“ Protože prý to odporuje zdravému rozumu, a z toho důvodu nemá smysl si s tím dělat starosti, natož se tím vážně zabývat, říkají. Vezmeme-li všechny čtyři názory a posoudíme-li je, který z těchto pohledů na věc samu se vám zdá správný, nebo blízký pravdě? A zase budou různé názory a pohledy. Tady už si netroufám určit, kolik jich bude, a tím méně, jaké.

V tomto pohledu na samotný „problém Ježíšova příchodu“ nezáleží na tom, co si která skupina vyjmenovaných lidí o tom myslí, nebo jak si to představuje. Tady bude záležet hlavně na tom, jak o tom smýšlím a jak si to představuji já, nebo ty, milý čtenáři. Rozhodující bude osobní přístup, ne oficiální přístup a učení toho kterého křesťanského uskupení nebo církve. Už v minulosti tomu tak bylo a bude tomu tak do té doby, dokud se to neuskuteční. V devatenáctém století, asi tak uprostřed, bylo toto téma tak časové, že mnozí nepovažovali za potřebné dělat důležité životní úkony, protože jejich představa byla: Proč bychom to či ono, pro život potřebné a nutné, dělali, když Ježíš se v dohledné době, dokonce už ve stanoveném termínu vrátí a už to nebude potřeba. Takoví lidé tehdy žili v Americe, a intenzivním studiem Písma a zejména



Pixabay.com

prorocstvími, zaměřujícími se na tento čas, se zabývali. Dokonce do svého neoficiálního názvu přijali jméno *Adventisté*. (odvozeno od latinského *adventus*, jehož význam je: blíženi se, či příchod) Staří Římané používali toto slovo při vojenských výpravách, při blíženi se nepřátelských vojsk, nebo svých vlastních, v očekávání pomoci. Američtí osadníci, zbožní lidé, kteří na základě biblických prorockých zápisů pochopili dosud neznámý prorocký údaj z Danielova prorocství, byli přesvědčení, že časový údaj v prorocství, znamená Ježíšův druhý příchod, a proto přijali do svého názvu, zatím neoficiálního, slovo *a d v e n t i s t é*. Očekávali něco, co se blíží. Později to ještě specifikovali, ale o tom někdy jindy. To slovo „advent,“ tak jak je dnes obecně prezentováno, má tři významy, z nichž ten třetí vyjadřuje nejsprávněji význam původního latinského *adventus*, tj. doba očekávání a naděje. Čeho???

Jak je naděje prezentována ve světle Písma?

Poněkud jinak, než jak je všeobecně představována církvemi dnes, a zejména v čase a způsobu. Čas i způsob jsou do značné míry zprofanovány, takže vážnost a důležitost té chvíle téměř zaniká. Takový je obecný pohled. Někteří zase v tom vidí příležitost, kdy se snaží posunout do popředí nacionální otázku a slouží jim k tomu verše *Mat 16,28; Mar 9,1; Luk 9,27*. Ježíš ale nebyl nacionalista ani vlastenec, to není možné odvozovat z toho, že ti tři zmínění přítomní byli Židé. U Marka a i jinde nic takového z řečených Ježíšových slov nevyplývá. Z existujících čtyř výkladů tohoto místa, je asi nejpravděpodobnější ten čtvrtý, protože všichni byli svědky slavného odchodu svého Mistra vzhůru, a ujištění, že v takové slávě opět přijde. *Sk 1, 9-11*. Někteří z dikce tohoto místa vyvozují už zmíněnou nacionální otázku, totiž, že národ Židů bude existovat až do Ježíšova příchodu. Je to možné, řekl bych skoro jisté, a nikdo to nechce popírat, ale spojovat nutně s tím Ježíšův příchod je téměř nacionální představa. Také je pravda, že v té době velkých náboženských událostí (smrt Ježíšova, Jeho vzkříšení, lži a falšování židovských náboženských vůdců ohledně Ježíšova vzkříšení a jiné věci) bylo vědomí stoupenců Ježíše silně poznamenáno. Tak, že byli ochotni uvěřit všelijakým smyšleným názorům, jako že den Ježíšova návratu už nastává. Takové jevy se děly brzy po odchodu Ježíše vzhůru v údobí 30-40 let, ale i po zničení Jeruzaléma. *Viz 2Tes 2, 2-9*. Apoštolové, pokud ještě někteří žili, měli hodně práce s tím,

aby věřící před takovými „bludy“ varovali. To nebyla jenom práce falešných učitelů. Nepříteli Ježíše hodně záleželo na tom, aby tak, jako „pracoval“ na nepřijetí Ježíše, jako Bohem poslaného Mesiáše, pracoval i na tom, aby vnutil lidem falešnou myšlenku času Jeho návratu. Proto Pavel i Jan tak ostře vystupovali proti komukoli, kdo falšoval evangelium a Ježíšovy výroky. (*Gal 1,8; 2Jan 7,10.*)

Některé znaky jeho návratu

Pokud se jedná o vnější znamení příchodu Páně, sám je v několika podobenstvích představil. Tady jsou některé, ale nejsou všechny. Z těch několika můžeme usoudit na dobu, ale ne den Jeho příchodu: *Mat 24, 48.; Mat 25, 5.; Mat 25,19.; Mar 13,10.; Luk 21, 25.; 1Jan 2, 18. a 2Tes 2, 1-10.* Dvě poslední místa už byla uvedena dříve. Přes všechna uvedená místa, a zdaleka nejsou všechna, zůstává pravdou, že o tom dni a té hodině nikdo neví. Tak je zapsáno na několika místech, z nichž jedno vzbuzovalo a ještě vzbuzuje rozpaky. *Mar 13, 32. „O tom dni a té hodině žádný neví, ani anděl, kteří jsou v nebesích, ani Syn, jedině Otec.* Také jsem se nad tím pozastavoval, bylo mi to divné, když jsem to tehdy četl. Přirovnání, které jsem už mnohokrát použil, zčásti objasňuje problém: *Když mě otec někam pošle a něco mám vyřídit nebo koupit, musím přece vědět, proč tam jdu a co tam budu dělat.* Bylo to v době, kdy jsem byl ještě mladý a otec mě často pověřoval důležitými věcmi, i úředními záležitostmi, a říkal: „S nikým o tom moc nemluv, dokud to nevyřídíš. Až záležitost bude vyřízena a bude všechno připraveno, sousedům to řeknu.“ (jednalo se o jistou koupi) Ta zkušenost mi připadá podobná. Měl jsem v té době už jisté „teologické znalosti,“ a tak jsem to začal zkoumat. Přišel jsem na to, že v řeckém textu je v tomto kritickém místě slovo „*eidenai*“, které je možné překládat třemi způsoby: *vědět, znát a oznámit.* Podobně před šedesáti lety mluvil můj otec: Ve vesnici se už leccos povídalo, ale nikdo zatím nic konkrétního nevěděl. „Až bude vše připraveno, lidem to včas řeknu,“ povídal mi tehdy. V tomto přirovnání mi bylo jasné, co mi předtím nedávalo logický smysl. *Ten den a tu hodinu žádný neoznámí, ani anděl, atd.* Skutečnost je taková, že zatím známe okolnosti a zevní znaky, jak bude vypadat to období, ne ale podrobnosti a detaily, jaké to bude. Ale i to budeme vědět „těsně před tím,“ to už ale bude pozdě se svým postojem něco dělat nebo na něm něco změnit. Ta osobní zkušenost z mládí se mi zdá dost výmluvná

o situaci a poměrech ve vztahu k tomu místu u Marka, proto ji často a rád používám k tomu, abych alespoň trochu srozumitelněji zpřítomnil to, co může na první pohled dělat někomu potíže. Bude to doba, ve které si svůj osobní profil v ničem nezlepšíme, o které je v Písmu řečeno: „Kdo škodí, škod' ještě, kdo...atd.“ Pán Ježíš může přijít pro svou církev kdykoli. Přijde náhle a neočekávaně, podle některých uvedených podobenství. Znamení, která se budou dít, **nemají** sloužit k tomu, abychom se snažili vypočítat den, nebo jak dlouho ještě máme čas. Někteří říkají: Ještě se nestalo to a ono, nemůže to ještě přijít, neodpovídalo by to proroctvím. Naše propočty a naše odhady nejsou spolehlivými ukazateli situace. Proroctví nebyla dána proto, abychom se naučili počítat, na to je povinná školní docházka. Orloj světové situace neřídí člověk, a jeho výpočty, jak by se někdy zdálo, a všechna proroctví se v detailech také nemusí stát tak, jak si člověk představuje. Některá místa Písma o tom svědčí, nebudu je úmyslně uvádět, abychom se zbytečně nevzdalovali od situace, která zní: „*připravte se:*“ Znamení jsou dána proto, abychom byli, tak říkajíc, v obraze, to je v situaci, která bude následovat, a byli jsme na ni připraveni.

Dostali jsme dostačující počet znamení, abychom nebyli zaskočeni, až ten den nastane. „***Když se toto začne dít, pozvedněte vzhůru hlavy, protože se přibližuje vykoupení vaše.***“ Poslední věci budou mít rychlý spád. Jeden problém ještě neskončí a jiný, ještě obtížnější, nastane. Lidé, a těch bude velká většina, i z těch, kteří jakési povědomí měli o tom, co přijde, budou překvapeni. Z oněch tří skupin, vzpomenutých na samém počátku, všichni budou překvapeni, i ti, kteří měli jasnou představu, a počítali s tím. Budou překvapeni, ale jejich překvapení nebude mít fatální důsledky. (podobně, jako polovina čekajících panen v podobenství) Rychle se vzpamatují v nastalém zmatku, a tam, kde celý život byly jejich zájmy a naděje, tam také budou jejich vize uskutečněny. Pro jedny - nepopsatelné prožitky, pro jiné - nepopsatelná zklamání a konec všem nadějím, v nichž si většinu života libovali. Potom bude úplně jedno, byla-li to touha po moci, vlivu, majetku, touha něco znamenat, touha po autu, nebo vile, nebo věci, které nikdo nemá. To všechno bude ničím v porovnání s tím, co teď budou mít ti, kteří takovým záležitostem nesloužili. Často sloužili jako příklad popletených náboženských snů a byli objektem vtipů a zesměšňování.

V jaké církvi člověk musí být?

Tak se často ptají lidé v domněni, že musí být nějaká, která splňuje předpoklady pro získání spásy, až nastane soudný den. Jistá církev, celkově nejvíce rozšířená, si sama dala název *samospasitelná*. Bylo-li by to pravda, potom by to znamenalo, že jedině v ní je spása zaručena, protože, pokud vím, žádné jiné společenství tento lákavý dovětek ve svém názvu nemá. Mluví Bible – Slovo Boží, něco v tomto smyslu? Odpověď v tomto smyslu nikde v Písmu nenajdete, ať děláte, co chcete. „Tak to je ustanoveno v zásadách našeho společenství,“ říkají někteří. Jiní zase, a je jich dost, rádi používají vzletné úsloví „**naše církev**,“ čímž chtějí naznačit, že ta **jejich** je ta pravá a nejsprávnější. Z pohledu Písma to ale není pravda. Znění Písma je Boží řeč, zapsaná lidem srozumitelným jazykem, a je určena všem lidem, nejenom té vyvolené a nejsprávnější. Konečně i sám Ježíš v době, kdy žil na zemi, několikrát obracel pozornost na slovo pravdy a sám se také prohlašoval za pravdu a autora slov pravdy. (*Jan 14, 6.; 17, 17.*) Pravda v této záležitosti je taková, že ani příslušnost k nejpravověrnějšímu společenství nikoho nezachrání. Lidé nebudou zachráněni proto, že patřili k samospasitelné církvi, jiní k luterské, nebo ještě k jinému, ekumenickému nebo adventistickému společenství. Budou zachráněni proto, že patřili Kristu a žili podle toho, jak to jako člověk zjevil lidem *svým způsobem života na zemi*.

Adventus – očekávání se blíží podle některých znamení, která Ježíš sám dal, a jsou zapsána v Písmu; zdá se, že by to mohlo být třeba během krátké doby, jiná říkají, že ještě ne. To všechno jsme už stručně popsali. Teď bude záležet na tom, jak s tím naložíme jako jednotlivci, ne jak se církev dohodnou, že to tak bude. Na tom nemůže nikdo nic změnit, jedině osobní postoj jednotlivců bude rozhodující, jak dopadnu já nebo ty. V době před příchodem Ježíše, a mnohé nasvědčuje tomu, že ten čas už tu je, obstojí ti, kteří bezmezně budou spoléhat na Písmo svaté a jeho: „**Psáno jest:**“ Znamená to asi toto: *Bylo to napsáno a stále to platí*, nic a nikdo na tom nezmění, i když se o to budou někteří snažit a ten den všelijakými způsoby urychlovat nebo oddalovat. Přáním očekávajících by mělo být „**Přijdi tedy, Pane Ježíši.**“ ■

F. Poslušný

Pozvánka na dvě studijní setkání

1. Téma: Ospravedlnění z víry
Přednášející: bratr Timo HOFFMANN
Termín: 27. – 29. července 2018

2. Téma: Stres, strach a konflikty
Přednášející: bratr MUDr. Horst MÜLLER
Termín: 31. 08. – 2. 09. 2018

Každý, komu není lhostejné, jak chápat důležitá naučení Bible pro dobu konce, je na tato studijní setkání s bratrem Timo Hofmannem a MUDr. Horstem Müllerem srdečně zván. Setkání se uskuteční v Domě zahrádkářů ve Frýdlantu nad Ostravicí, ulice Za Hřbitovem. Začátek je vždy v pátek v 15 hodin, ukončení v neděli ve 13 hodin.

Ve dnech 31. 8. a 01. 09. od 18 hodin bude MUDr. Horst Müller přednášet i v Kulturním středisku ve Frýdlantu nad Ostravicí pro veřejnost.

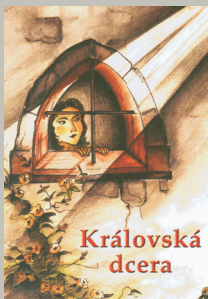
O stravu je postaráno. Prosíme zájemce o ubytování (cena za noc a osobu je 160 Kč), aby se přihlásili buď telefonicky na číslech 565 396 391, 558 681 363, nebo písemně na adrese redakce a na adresách elektronické pošty: **jaromar66@vodafone.de, jaromar66@volny.cz**

Objednávky, a to i starších zvukových záznamů (MP3, DVD), zasílejte na adresu redakce, případně na adresy elektronické pošty, nebo volejte na uvedená tel. čísla. Cena nahrávek je 10,- Kč /1 CD + plus poštovné.

Adresa redakce:

Marcela Juřicová Lubenská 630, 739 11 Frýdlant n. Ostr.

Redakce časopisu Z ráje do ráje



Královská dcera a jiné povídky pro dívky

Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, Jamese a Edsona Whiteových

**Formát A5, 162 stran
cena 60 Kč**



Poslední události konce dějin

Pavel Grulich

Proč dochází stále častěji...
Z jakého důvodu je svět ohrožován...
Jak je možné...

**Barevné
Formát A5, 235 stran
cena 70 Kč**

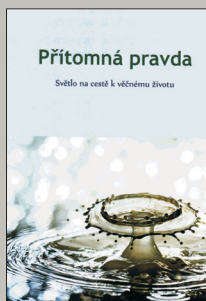


Tragičnost v ukřižování dobrého pastýře

Armin Krakolinig

Ježíš je ten dobrý pastýř. Jak sám Ježíš rozuměl svému příchodu, učení, uzdravování, utrpení a smrti pro nás a naše hříchy?

**Celobarevné
Formát A4, 60 stran
cena 70 Kč**



Přítomná pravda

Studijní materiál

Přítomná pravda

Světlo na cestě k věčnému životu

Pro křesťany je naprosto jasné, že Bible je Boží slovo. Víme však...

**Celobarevné
Formát A4, 166 stran
cena 99 Kč**



Boží soudy přicházejí

Steve Wohlberg

Tato knížka obsahuje dobré i špatné zprávy. Ať tomu věříme, nebo ne, život na této planetě se zhorší a to do velké míry, předtím.....

**Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč**



Touha po Ježíši

Z obsahu: Čas se naplnil, Ježíš náš Záchrance, Boží království je blízko, Ježíš nás varuje....

**brožurka Formát A5,
32 stran
cena 15 Kč**



Bůh hovoří ke konci světa

Steve Wohlberg

Mnozí z vás si uvědomují, že planeta země je v těchto dnech v problémech. Chtěli byste odhalit skryté.....

**Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč**



Rozhovor s Ježíšem o sobotě

Gordon Anderson

Základní poznatky
dodržování soboty

**Formát A6, 32 stran
cena 10 Kč**



Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit světu jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Pisma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

**Formát A5, 280 stran,
cena 50 Kč + porto**



Aktuální výklad 7 troubení

na základě textu Zjevení a Ducha proroctví

Armin Krakolinig

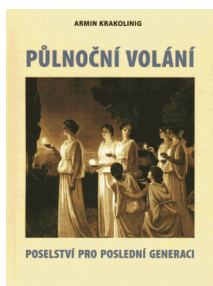
**Formát A4, 80 stran,
cena 25 Kč + porto**



Příběhy Davida Gatese díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volné pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

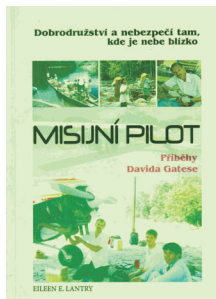
**Formát A5, 180 stran,
cena 99 Kč + porto**



Půlnoční volání ARMIN KRAKOLINIG

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění proroctví o dění ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

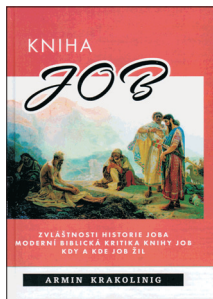
**Formát A5, 131 stran,
cena 35 Kč + porto**



Příběhy Davida Gatese díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

**Formát A5, 180 stran,
cena 99 Kč + porto**

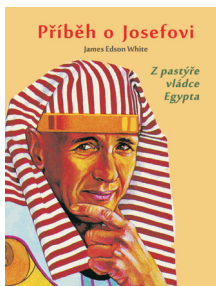


Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčujícími problémy.

Armin Krakolinig

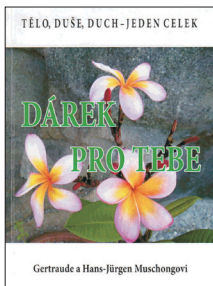
**Formát A5, 180 stran
Tvrdé desky:
cena à 35 Kč + porto
Měkké desky:
cena à 25 Kč + porto**



Příběh o Josefoví kniha pro děti

Čistá a přímá povaha mladého pastýře, pečujícího o stáda svého otce, příznivé ovlivnila jeho fyzické a duševní schopnosti. Skrze obecenství s Bohem a

**Formát A5, 60 stran
cena 40 Kč + porto**



Zdraví se nedá koupit

Je to dárek od našeho Stvořitele. Všimáte-li si potřeb vašeho těla, dostáváte i návod jak o něho pečovat.

Tato knížekčka tě chce povzbudit a pomoci ti na cestě k dosažení tělesného, duševního a duchovního zdraví.

**Formát A6, 70 stran,
cena 15,00 Kč + porto**